

Halászati Lapok

Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet Lapja | Szerkeszti: Szerkesztő Bizottság | Felelős szerkesztő: Hajtun György
Ez a lapszám az Agrárminisztérium támogatásával készült.

A Magyar Mezőgazdaság melléklete

XXIII. évfolyam
2022. július

A megkezdett úton kell továbbhaladni

A Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet (MA-HAL) május 5-ei közgyűlése után beszélgettünk Németh Istvánnal, a MA-HAL elnökével. Nemcsak a szakmaközi szervezet eredményeiről esett szó, hanem az ágazat általános helyzetére is kitértünk.

• **Elnök úr! Eredményes közgyűlésen van túl, hiszen a tagok egyhangúlag megszavazták az éves beszámoló, a tavalyi mérlegbeszámoló és az idei pénzügyi tervezet elfogadását. Ön szerint rendben mentek a dolgok?**

– Örömmel mondhatom, hogy igen. Az is örömteli, hogy szervezetünk taglétszáma folyamatosan nő. Ez a legjobb mutatója annak, hogy a haltermelők elismerik munkánkat, hozzánk fordulnak, ha nehézségeik vannak, és azt is jelzi, hogy a haltermelők között megfelelően áramlanak az információk, és még a szervezeten kívüliek is értesülnek munkánkról, munkánk eredményeiről. Talán ezért vonzó a MA-HAL-ba belépni, hiszen a támogatási pályázatokon nem kapnak plusz pontot a tagjaink.

• **Mi húzódik meg a sikeresek mögött?**

– Hát, elsősorban sok-sok, mondhatni, napi munka. De a pénzügyi eredményeink is jelzik, hogy jó gazdálkodási évet zártunk. Ez annak is köszönhető, hogy igen jó a tagdíjfizetési morál, a határidőre szinte a tagság 100 százaléka eleget tett a tagdíjfizetési kötelezettségnek. Hozzá kell tennem, hogy az ügyvezetés jól dolgozik, dicsértet érdemelnek. Köszönet az elnökségnek is a munkájáért! Sziráki Bence ügyvezető igazgató igen eredményesen pályázott az Agrárminisztériumnál. Az elnyert 50 millió forint segítségével tartalommal töltötte meg a munkát, amit a tagság 100 százalékosan elismert: egyhangú szavazással elfogadta a pénzügyi beszámolót és a 2022-es pénzügyi tervet is.

• **Persze, nem minden gömbölyű...**

– A MA-HAL vezetése – az elnökség és az ügyvezetés –, természetesen, látja az ágazati problémákat, amelyekre folyamatosan fel is hívjuk az ágazat irányításának, döntéshozóinak a figyelmét. A megkezdett úton kell továbbhaladni. A támogatáspolitikai alakításában eddig csak részszikereket értünk el, ezért ezt a munkát folytatnunk kell. Az új MAHOP Plusz-forrásokat, a 18,7 milliárd forintot akkor tudjuk hatékonyan felhasználni, ha az 50 százalékos önerő is rendelkezésünkre áll. A kialakult klimatikus viszonyok, a szárazság miatt, a dunántúli völgyzáró gátas tavak vízhiányos időszakában hathatós kormányzati segítség nélkül aligha tudnak az ágazat szereplői nyereségesen dolgozni, és eredményesen pályázni a támogatási forrásokra.

• **A közgyűlésen részt vett Viski József helyettes államtitkár, az Irányító Hatóság vezetője. (Június 30-ával leköszönt a posztjáról. A szerző.) Beszámolt a MAHOP-források felhasználásának állásáról és a MAHOP Pluszra vonatkozó tervekről. A közgyűlés után tartották a monitoring bizottság ülését, amelyen ahol szintén fontos témákat tárgyaltak.**

– Leginkább az érdekelt minket, hogy Brüsszel milyen arányban hajlandó elfogadni a magyar kezdeményezésként kért területalapú támogatást az ökológiai szolgáltatások kompenzálására. A jelenlegi brüsszeli álláspont szerint a 18,7 milliárd forint 15 százalékát költhetjük a jogcímre, ami azt jelenti, hogy mint tőgazdasági haltermelők hét év alatt évi 30-35 ezer forintot kaphatunk hektá-

Fotó: HAJTUN GYÖRGY

Németh István: pénzügyi eredményeink is tükrözik, hogy jó gazdálkodási évet zártunk

ronként. Csakhogy ez kevesebb, mint fele a más ágazatoknak jutó területalapú támogatásnak. Azért küzdünk, hogy a kompenzációt 75-80 ezer forintra egészíthessük ki nemzeti forrásból.

Lássuk be, áldatlan állapot, hogy teljes mértékben a termelők fizetik a vizes élőhelyeken élő védett állatok eltartásának költségeit. Amikor más ágazat került bajba – lásd baromfi, sertés stb. –, mindenki kapott kormányzati segítséget. Ezzel szemben a haltermelők sem az aszályra, sem a két évvel ezelőtti árvízre, ami elvitte a halunkat, semmiféle kormányzati segítséget nem kaptak, kizárólag a MAHOP forrásait használhattuk. Úgy gondolom, hogy változtatni kell a támogatáspolitikán, hogy ez a kis ágazat talpon maradjon.

• **Kétségtelen, hogy nemzetgazdasági szempontból a magyar halászati ágazat kicsi, de szerintem na-**

► **gyobb figyelmet érdemelnének a haltermelők a kormány részéről.**

– Igen, annál is inkább, mert az ágazat jövedelemtermelő képessége alig 4 százalék. A szántóföldi növénytermesztők viszont többszörös jövedelemmel számolhatnak. A gazdaságban éles a verseny a munkaerőért, ezért mi ugyanannyiért tudjuk foglalkoztatni a traktorost, a brigádvezetőt, a halászt, mint a többi ágazatok. A magas munkabér, a drága

gázolaj, a takarmányköltségek emelkedése a halászati ágazatot ugyanúgy sújtja, mint a többi állattenyésztési ágazatot, csak hogy azok több szubvenziót kapnak.

• **Lát-e reményt arra, hogy nemzeti forrásból megkaphatjuk a kiégésítést?**

– A kormányzati választások előtt politikai ígéretet kaptunk erre, és most megpróbáljuk érvényre juttatni. Mivel a

kormány összetétele alig változott a választások után, és mivel az ígertettek személye sem változott, bízunk benne, hogy nem hagynak minket cserben, hanem mellénk állnak. Hozzáteszem, hogy nem nagy összegről van szó, hiszen hét év alatt nagyjából 8 milliárd forintot szeretnénk abból a 4265 milliárdból, amit hét évre ígért a kormány nemzeti támogatásként a magyar agráriumnak.

H. GY.

Innovációs lehetőségek az akvakultúra-ágazatban

Hazánkban járt a Halászati és Tengerügyi Főigazgatóság (DG MARE) vezetője, Charlina Vitcheva, aki az Agrárminisztérium meghívására látogatott Magyarországra 2022. június 21–23-án, hogy szakmai látogatás keretében ismerkedjen meg a magyar akvakultúra-ágazat erősségeivel és az előtt álló kihívásokkal, továbbá hogy találkozzon az ágazat fontosabb szereplőivel.

Az ENSZ közgyűlése 2022-t a kisüzemi halászat és az akvakultúra nemzetközi évének nyilvánította. Az ágazat adja a bolygó halászfogásának a 40 százalékát, és csaknem 500 millió ember megélhetését biztosítja a Földön. Az Európai Unió országai közül Magyarország első az afrikaiharcsa-termelésben, a második helyet szerezte meg a szürkeharcsa-termelés és harmadikat a pontytermelés területén. Az édesvízi akvakultúra az Európai Unió egyik legjobban szabályozott szektorra, ami olyan területeken is egészséges élelmiszert, sőt, biztos munkahelyet kínál, mint a tengerrel nem rendelkező országok. Ezen kívül nagy potenciál van benne a tengeri halállomány hasznosításának a kiváltására.

Egyeztetés az Agrárminisztériumban

A két napos látogatása során Charlina Vitcheva megbeszélést folytatott Zambó Péter erdőkért felelős államtitkárral az Agrárminisztériumban, valamint a halgazdálkodásért felelős szervezeti egységek vezetőivel. Zambó Péter az egyeztetésen kiemelte, az innováció adta lehetőségek, a fenntartható fejlődés, a természeti értékek védelme mind a lokális akvakultúra növekedését erősítheti, ami révén csökkenhet hazánk halimport-függősége.

A főigazgató a látogatás során megismerkedett a magyar akvakultúra-ágazattal

és a benne rejlő számos innovációs lehetőséggel. Az Agrárminisztérium továbbra is azon dolgozik, hogy az egy főre jutó éves halfogyasztás tovább nőjön Magyarországon, és ennek érdekében kiemelten figyel a hazai haltermékek minőségére és a minőség elismertetésére, az innovatív magyar megoldások bevezetésére és elterjesztésére.

Csak egy alaptól lehet pályázni

A Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet (MA-HAL) és az Agrárminisztérium megszervezték, hogy Charlina Vitcheva az Akasztói Horgászparkban találkozhasson a magyar haltermelők meghatározó képviselőivel. Szabó József, az ÖKO 2000 Kft. tulajdonos-ügyvezetője, a találkozó házigazdája a tógazdaságát is bemutatta.

Az ügyvezető elmondta, hogy ők egész évben halásznak, hogy partnereiket és a csárdát folyamatosan el tudják látni friss hallal. A halas csárdát turisztikai céllal építették, és horgászpark, panzió, strand és 200 fős rendezvényterem is tartozik hozzá. Három éve az ügyvezető három gyermeke irányítja a turisztikai üzletágat, így a gazdaság jövőjét biztosítottak látja. Az elmúlt évtizedekben a három operatív program keretében összességében több mint 1 milliárd forint értékű beruházást hajtottak végre. Várják az új támogatási program megnyitását, abban bízva, hogy

sokkal gyorsabb lesz az elbírálás, és időben megtörténhet a beruházás megvalósítása. Az ügyvezető későbbi felszólalásában azt is hangsúlyozta, hogy a gazdaságában 300 hektáron szántóföldi növénytermesztést is végeznek, így ismeri mindkét pénzügyi alap működését. De miután az EU-ban a halászati ágazat nem a mezőgazdasághoz tartozik, hanem a tengerügyi és halászati pénzügyi alaphoz, a mezőgazdasági támogatásokból nem jutnak fejlesztési támogatáshoz. A magyar kormány álláspontja szerint, a kettős finanszírozás elkerülése érdekében e két pénzügyi alap nem átjárható, ezért a gazdálkodók csak az egyik pénzügyi alaptól juthatnak támogatáshoz.

Charlina Vitcheva megköszönte a meleg fogadtatást, amiben részesítették. Őszinte, nem hivatalos tanácskozára jött Akasztóra, és azért oda, hogy megtapasztalja a magyar tógazdasági haltermelés meghatározó vonásait. A főigazgató hangsúlyozta, hogy örömmel találkozik a magyar haltermelés meghatározó képviselőivel, és nagyon fontosnak tartotta a megbeszélést, a tapasztalatcserét, mert így megismerhette a gazdálkodási gyakorlatot, az eredményeket, a sikereket és a kihívásokat, problémákat is. Azt is hozzátette, hogy a megbeszélésen azt is elmondhatja, hogy mit várhatnak a magyar haltermelők a főigazgatóságtól.

Erősségek és kihívások

A program folytatásaként a résztvevők megtekinthették a MA-HAL angol nyelvű kisfilmjét, amely a magyar halászat tevékenységét mutatja be. Ezt követte Urbányi Béla innovációért felelős elnökségi tag prezentációja a hazai haltermelésről, amelynek során a főigazgató megismerhette a magyar halászati ágazat legnagyobb kihí-

vásait. Hosszú volna a teljes beszélgetést visszaidézni, ezért csak címszavakban: klímaváltozás, aszály és vízhiány, elszabadult inputárak, munkaerőhiány, az önköltség drasztikus növekedése, a fogyasztási szokások megváltoztatásának és az ezt szolgáló marketingtevékenységnek a nehézségei. Kiemelte a kárókatona és más védett állatok által okozott nagy kárt, ami erős nyomás alatt tartja a tógazdasági tevékenységet. Az előadó arra is kitért, hogy a MAHOP keretében kiírt pályázatokat igen lassan bírálják el, ami megnehezíti a beruházások megvalósítását.

A hozzászólások sorát *Lévai Ferenc*, az Aranypony Zrt. elnök-vezérigazgatója, a MA-HAL szóvivője nyitotta meg. A szóvivő azzal kezdte mondandóját, hogy az európai uniós támogatás nélkül a magyar halászati ágazat már csak töredékében létezne. A magyar tógazdálkodás a mezőgazdaság szerves, integrált része, de a halászat a tengerügyi és halászati pénzalaphoz tartozik, és nem a mezőgazdasági vidékfejlesztési alaphoz. S ebből adódik minden támogatáspolitikai probléma, ugyanis miközben a mezőgazdaságban többnyire hektár alapon kapják az alaptámogatást a gazdálkodók, addig a halászatban nincs ilyen alaptámogatás. A termelő ágazatokat külön is támogatják a zöldítési program keretében vállalt plusz célok megvalósításában.

A szóvivő hangsúlyozta, hogy a halászati ágazat az egyetlen a mezőgazdasági ágazatok közül, amely a legnagyobb biodiverzitást tartja fenn, a legkisebb ökolábnnyommal termel, a fenntarthatóság kritériumainak leginkább megfelel, és nem utolsósorban a mikroklimát is javítja, karbantartja a víz párolgásával. A magyar tógazdaságok 73 százaléka valamilyen védett (Ramsari egyezmény, Natura 2000, országos vagy helyi jelentőségű természetvédelmi terület) státuszban van, ami korlátozza a termelést. Viszont ezért a tevékenységükért semmiféle kompenzációt nem kapnak a tógazdaságok. Halászati biztosítás sincs, például az aszálykárra sem tudnak biztosítást kötni.

Lehetőségek a tógazdák számára

A 2023-ban hatályba lépő támogatási rendszerrel jut el az ágazat oda, hogy az ökoszisztéma-szolgáltatásért végre minimális, hektáronként 30-35 ezer forintos kompenzációt kapnak a haltermelők. Ez a magyar MAHOP Plusz-keret 15 százaléka. A MA-HAL azért lobbizott, hogy a támogatási keret érje el a 30 százalékot. Am a Bizottság képviselője nem engedett, mondván, hogy ezt a forrást elsősorban fejlesztésre, innovációra kell fordítani. Ugyanakkor az extenzív tógazdálkodás arról szól, hogy ne fejlesszünk, ne akar-

junk több halat termelni a tavakban, mert annak a biodiverzitás látná kárát. A mezőgazdasági alaptámogatással a gazdáknek a fejlesztésekhez szükséges önrésze is biztosított. A halászatnak viszont annyira alacsony, 4,6 százalékos a jövedelemtermelő képessége, hogy az 50 százalékos önrészre nem nyújt fedezetet. Nem véletlen, hogy 2-3 évvel ezelőtt megindult az a folyamat, hogy a mezőgazdasági művelésre is alkalmas halastavakat felszámolják, és a gazdák inkább szántóföldi növényeket termesztnek a farmjukon. Alaptámogatás nélkül a hazai tógazdasági felület hamarosan jelentősen csökkenni fog, jósolta a szóvivő.

A főigazgató azzal kezdte a válaszadást, hogy óriási fejlődési potenciált lát a magyar haltermelésben. Ennek egyik oka a jelenleg igen alacsony magyar halfogyasztás, amely tág teret nyit a halfogyasztás hazai termelésű hallal való megnövelése, és akár az exportigények kielégítése előtt is. Tekintetbe kell venni a fiatal generáció igényeit, akik egyre inkább fenntartható módszerekkel termelt élelmiszereket fo-

Fontos megőrizni a szektor életképességét, és növelni kell a jövedelmezőséget, amit azonban nem a túlélést szolgáló passzív támogatás formájában kell megvalósítani, jelentette ki a főigazgató. Okos megoldásokra, proaktív megközelítésekre van szükség. Az innovációra kell fókuszálni, s az önköltségek összetételét kell megvizsgálni. Elsőként az energiaköltségek csökkentési lehetőségeit kell figyelembe venni. A fosszilis energiákat ki kell váltani megújuló energiákkal, és például a napenergiát nemcsak a saját telepen lehet hasznosítani, hanem országos hálózathoz kapcsolódva a közfogyasztásban is, ami bevételt generálhat. Ha a kompenzációs hektáronkénti támogatásokra támaszkodnak, akkor a jövedelem mögött nincs termelés, tehát passzív bevételt jelent. Ezt a megoldást pedig az Unió nem támogatja.

Új programok

Charlina Vitcheva elmondta, hogy az Európai Bizottság a jelenlegi háborús, válságos időszak negatív hatásainak csökkenté-

Lengyel Péter, az AM Akvakultúra-fejlesztési Osztályának osztályvezetője, Lorella de la Cruz, a DG MARE Akvakultúra Osztályának vezetője, Charlina Vitcheva, a DG MARE főigazgatója, Wodala János tolmács, Holló Gábor halászati attasé és Mihalics Vivien, az AM Halászati Alapok Osztályának osztályvezetője

gyasztanak. Komolyan foglalkoztatja őket a klímaváltozás, és az is fontos számukra, hogy a kis szénlábnnyomot hagyó élelmiszereket helyezték előtérbe, ezért ők is vevők lehetnek az akvakultúra termékeire. A magyar haltermelők termékei kiváló fehérjeforrások, amelyeket sokkal kisebb szénlábnnyommal állítanak elő, mint más húsféléket. Egyre több fiatal utasítja el a húsfogyasztást, mert a hús előállítása óriási szénlábnnyomot hagy maga után. Marketingkampányra van szükség a hazai halfogyasztás növelése érdekében, s a Bizottság támogatja is ezt a tevékenységet, mégpedig a tengerügyi és halászati alpból. Szintén támogatják a fenntartható halgazdálkodást, amely javítja a társadalmi elfogadottságot, és az alacsony szénlábnnyomot hagyó élelmiszerek iránt is nő a kereslet.

sére több intézkedést is tett. Egyrészt a válság kezelésére különböző támogatási programokat indítottak, amelyekre lehet pályázni. Ilyen például az energiaárak megugrásának a kompenzálására kidolgozott támogatás, illetve a kiesett jövedelmek kompenzálása is. Támogatható a hal-táp árának az a különbözete is, amennyivel a termék megrágtult. A tagállamoknak lehetőségük van nemzeti hatáskörben ilyen támogatások nyújtására, de nem tudja, hogy Magyarországon készült-e ilyen válságintézkedés, amellyel rövid távon segíthetnek a gazdálkodóknak.

Stratégiai célok megvalósítására kell felhasználni azokat a támogatási formákat, amelyeket az ETHAA (MAHOP Plusz) tud nyújtani. Válsághelyzetben passzív támogatást is megenged a Bizottság, hogy növelni lehessen az ellenálló képességet. ▶

► Közismert, hogy a fosszilis energiahelyzet rendkívül instabil, ezért kell áttérni az alternatív energiaforrásokra. A klímaváltozással kapcsolatban elhangzott, hogy vannak olyan elemek, amelyekkel szemben fel lehet venni a harcot, de olyan elemei is vannak, amelyekhez alkalmazkodni kell. A klímastratégiában az innováció áll a középpontban. A termelőknek szoros kapcsolatban kell lenniük a kutatás-fejlesztéssel, az ágazat tudományos képviselőivel. A termelőknek kell megmondaniuk az egyetemeknek, hogy milyen irányban folytasanak kutatást, s ez a tevékenység nem csak az ETHAA forrásokból finanszírozható. Rendelkezésre áll a Horizon Europe program, valamint az óceánok és más vizek helyreállítását célzó Küldetés (Mission) program, ami akvakultúrával kapcsolatos elemeket is tartalmaz. A Küldetés programon belüli kiemelt, ún. Lighthouse-programok egyike a Dunával foglalkozik, és kiemelt célja a vizes élőhelyek védelme. Ami a klímaváltozás által okozott aszályt illeti, itt is az innovatív, okos megoldású alkalmazkodást kell előtérbe helyezni. Az állategészségügy terén is az innovatív megoldások szükségesek. A kompenzáció passzív támogatás, ezért egyetért azzal, hogy erre az operatív program költségvetésének legfeljebb 15 százaléka lehet adható, ugyanakkor vis major esetén van lehetőség további kompenzációs jellegű támogatásokra is.

A kárókatona és más védett állatok okozta károkkal kapcsolatban a főigazgató elmondta, hogy a kárókatona egyrészt védett madár, másrésztől azonban komoly kárt okoz a tógazdaságokban. Az Európai Bizottság kidolgozta a fenntartható uniós akvakultúrára vonatkozó stratégiai iránymutatást, amely alapját képezi a nemzeti akvakultúra-stratégiák kidolgozásának. Az uniós stratégiai iránymutatásban ajánlások, javaslatok szerepelnek a környezeti teljesítmény javítására vonatkozóan, ezen belül célként szerepel a ragadozó állatok kezelésének javítása is. A termelési költségek csökkentése érdekében a szociális alap által nyújtott képzési támogatások is igénybe vehetők. Az úgynevezett két szak-képzettségre az európai szociális alap támogatást nyújt. A főigazgató hangsúlyozta, hogy a haltermelőknek valamennyi uniós pénzügyi alapon érdemes pályázni a támogatásokra.

Az akvakultúra fogalma

A mezőgazdasági pénzügyi alapról a főigazgató elmondta, hogy a mezőgazdasági támogatások két pillérből állnak, az egyik a közvetlen (hektáralapú) támogatásokat tartalmazza, a másik a fejlesztési támogatásokat foglalja magában. A közvetlen tá-

mogatásokat a mezőgazdaságban sem akarják tovább kiterjeszteni, inkább a beruházást, fejlesztést támogatják. A hektáronkénti támogatások fokozatosan a földbérleti díjak emelkedését is magukkal hozzák, amivel a földművelők sem elégedettek. A haltermelőknek termelői szervezeteket kell létrehozni, közösen kell gondolkodni, mert a hektáronkénti támogatásra nem számíthatnak. A termelői szervezetek működését támogatja az ETHAA, mert így sokkal jobb alkupozíciót érhet el az ágazat, mint az egyéni termelő. Az innováció szerepe minden területen fontossá vált, így az energia, a takarmányfelhasználás, a márdárkár kezelése területén is. A diverzifikálás érdekében biotechnológiai változtatásokat kell megvalósítani, például a betegségek kezelése területén, hogy fenntartható, életképes vállalkozások maradjanak fenn. A bizottság az új támogatási rendszer kialakításakor sokkal nagyobb figyelmet fordított az akvakultúrára, így felszámolták az ágazat marginális helyzetét. A Bizottság nem gördít akadályt a pénzügyi alapok átjárhatósága elé, ezért fel kell térképezni, hogy milyen támogatások vehetők igénybe az akvakultúra képviselőinek.

Innovatív a magyar halászat

Puskás Nándor, a Biharugrai Halgazdaság Kft. ügyvezetője, a MA-HAL elnökségi tagja egyetért az uniós támogatáspolitikájával. A megbeszélésen lévő kollégák valamennyien kapcsolatban vannak az egyetemekkel, a halászati kutatókkal, tehát az innováció meghatározó a tevékenységekben. Azzal viszont nem értett egyet, hogy a támogatáspolitikai prioritását egyedül a halászati ágazattal szemben érvényesítik, ezért a haltermelők termékei versenyhátrányba szorultak a piacon a támogatott termékekkel szemben. Ezt a hátrányt pedig nem tudják kompenzálni. És azt a hátrányt sem tudják ellensúlyozni, hogy minden más alpból kizárták a halászatot, mert nem a mezőgazdaság része. Jó hallani, hogy a jövőben ez a helyzet megváltozik.

A főigazgató úgy reagált erre, hogy szerinte nemzeti hatáskörben döntenek el a pénzügyi alapok közötti átjárhatóságot. A jelenlegi vidékfejlesztési programban szerepel a vidéki területeken folytatott szolgáltatások, és a zöldítési programok támogatása is. A támogatásoknak ki kell terjednie minden olyan szerepvállalóra, aki vidéken tevékenykedik, és beruház, szolgáltat. Az akvakultúra fogalma körül vita bontakozott ki. A hozzászóló haltermelő éles különbséget tett az extenzív tógazdasági haltermelés és az intenzív haltermelés között, kifogásolva, hogy az EU-ban ez utóbbit értik akvakultúra alatt. Az intenzív rendszerekben növelhető a

haltermelés mennyisége, és a támogatási forrásokat innovációra, fejlesztésekre lehet fordítani. Ide nem fér bele a kompenzációs támogatás.

A szálkától való félelem

Szilágyi Gábor, a Bajcsihal Kft. ügyvezetője, a MA-HAL elnökségi tagja is megerősítette, hogy nagyon sok beruházást, innovációt valósított meg a magyar halászati ágazat a fennmaradása érdekében. Az intenzív haltermelést nem lehet azonosítani a tógazdasági haltermeléssel, pedig ez történik, mint ahogy az alaptámogatásnál is ez történt. A tógazdasági haltermelésnek a hagyományok őrzése, a diverzifikáció fenntartása a fő szerepe, s ennek meg kell maradnia. A tógazdasági rendszerekbe nincs értelme milliárdokat investálni, az értékesítések is azt mutatják, hogy ebből a szektorból kikerülő halak nem a legkedveltebbek a mai fiatalok között sem, mert ezek a halfajok szálkások. A szálkától való félelmet nem lehet az emberekből kiűzni, ha ugyanis választhatnak, akkor a nem szálkás halat veszik akkor is, ha a szálka megszüntethető. Ettől függetlenül a legegészségesebb halak kerülnek ki ebből a rendszerből.

Alapvetően jelenleg sincs gond a tógazdasági halértékesítéssel, csak az ár-érték aránnyal van gond, mert minden más területen lehet intenzifikálni. A tógazdasági rendszerben már nem lehet jelentős költségcsökkentést elérni, mert jelenleg is úgy dolgoznak, hogy csaknem minden költségcsökkentést megvalósítottak. Ha ezeken a területeken megszűnne a tógazdasági termelés, ennek két oka lehet. Az egyik: a termelő innovatív módon szeretne termelni, pénzt szeretne keresni, ezért átáll a mezőgazdasági termelésre. A másik ok, hogy felhagy a termeléssel, mert elfogytak a tartalékjai, ezek a vizes élőhelyek néhány év alatt feltöltődnek, és megszűnnek vizes élőhely lenni. Az utolsó pillanatban vagyunk Magyarországon, hogy ez utóbbi ne következzen be, mert a termelők nagy része nem képes más forrásból finanszírozni a haltermelést. A tógazdasági haltermelés fennmaradásához az alaptámogatás növelése elengedhetetlen.

Charlina Vitcheva hangsúlyozta, hogy a támogatási rendszernek azokat az elemeket, amiket jelenleg reálisan nem lehet megváltoztatni, el kell fogadni, és az adott kereteken belül kell megtalálni a lehetőséget a fejlesztésre és a finanszírozásra. Megerősítette, hogy a KAP rendszerén nem lehet változtatni, és a MAHOP Plusz forrásainak csak a 15 százalékát lehet kompenzációra használni.

A főigazgatóval készített interjút a Halászati Lapok augusztusi számában közöljük.

HAJTUN GYÖRGY

Budapesten tartották a FEAP-közgyűlést

Budapesten tartotta éves közgyűlését az Európai Haltermelők Szövetsége (FEAP), a Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet (MA-HAL) vendégeként. A FEAP 23 európai ország, összesen 24 akvakultúra érdekvédelmi szervezetét képviseli brüsszeli székhellyel. A nagy múltú szövetségnek európai uniós és azon kívüli tagjai is vannak. Tagszervezeteinek össztermelése meghaladja az évi 2,5 millió tonnát, vagyis az európai haltermelés jelentős hányadát képviseli a szövetség.

A FEAP június 9–10-ei éves rendes közgyűlését először tartották Magyarországon, és két év várakozást követően kerülhetett rá sor. Az eredetileg 2020-ra tervezett eseményt a covid-19-járvány miatt kellett halasztani, ami egyúttal azt jelenti, hogy a tagjai két év óta most először találkozhattak egymással személyesen, mert az elmúlt időszakban csak online tudták tartani a kapcsolatot egymással.

A két napos esemény házigazdája a MA-HAL volt, a közgyűlés így nem csak az európai akvakultúrával kapcsolatos feladatok egyeztetésére adott lehetőséget, de jó alkalom volt Magyarország és a hazai haltermelés értékeinek megismertetésére is. A közgyűlést a budapesti Continental szállóban rendezték.

Közös fellépés

Az első nap első felében a horizontális bizottságok ülését tartották, sorrendben a halegészségügyi és haljóléti, a környezetvédelmi, majd a kommunikációs bizottságét. Az üléseken az adott témakörök forró pontjainak közös értékelése és a szükséges fellépések meghatározása áll. A bizottságok munkáját az a tény teszi különösen hangsúlyossá, hogy az európai térben az információ áramlása rendkívül felgyorsult, ráadásul ebben az évben több alapvető fontosságú uniós stratégia és dokumentum – így például a Közös Halászati Politika (CFP), Mezőgazdasági Piacok Közös Szervezése (CMO), Akvakultúra Stratégiai Iránymutatások (SG), Európai Tengerügyi, Halászati és Akvakultúra Alap (EMFAF) – elfogadására került, illetve kerül sor. A következő hét év politikáit ezek a dokumentumok határozzák meg, így lényeges, hogy azokra a FEAP konszenzuson alapuló, de az akvakultúra-termelők érdekeit maximálisan védő válaszokat adjon.

A környezetvédelmi bizottság ülésén az egyik kiemelt témakör a hazai tógazdasági termelőket közvetlenül is érintő

halastavi predáció volt. A téma aktualitását az adta, hogy erről az Európai Parlament ez év május 11-én tartott meghallgatást, így a predátorok, elsősorban a nagy károkatona halastavi károkozása újra az európai döntéshozók asztalára került. AZ EP-ben *Dr. Halasi-Kovács Béla*, a MA-HAL külkapcsolatokért felelős elnökségi tagja, a FEAP környezetvédelmi bizottságának elnöke mutatta be egy szakmai előadásban az európai nagy károkatona helyzetet. A közgyűlésen az elnök beszámolt a téma előrehaladásáról és a szükséges intézkedésekről. A FEAP tagjai ez alapján elfogadták, hogy rövid távú megoldásként készüljön, illetve a Bizottság fogadjon el egy olyan útmutatót, amely egységesen biztosítja a nagy károkatona ellen nélkülözhetetlen beavatkozások végzését minden EU-s tagállamban a Madárvédelmi irányelv derogációs paragrafus alapján. Hosszú távon ugyanakkor elengedhetetlen a tógazdasági akvakultúra fenntartása érdekében egy Európai Nagy Károkatona Kezelési Terv kidolgozása. A bizottsági ülésen a tagok egyeztettek a klímaváltozás hatásainak elemzéséről szóló tanulmány elkészítéséről, továbbá a halastavak és lagúnák ökoszisztéma-szolgáltatásait bemutató dokumentum elkészítéséről.

Európai ügyek

A nap második részében a FEAP titkársága a szövetség európai uniós projektjeinek előrehaladásáról számolt be, majd az olasz és német szövetség által kezdeményezett fiatal termelők támogatásának lehetőségeit vitatták meg a résztvevők. *David Bassett*, az EATIP főtítkára az Európai Akvakultúra Technológiai és Innovációs Platform, illetve a FEAP együttműködéséről beszélt. Végül egy új kezdeményezés, a „Tengeri Akvakultúra-alapanyagok Kerekasztal” elnöke mutatta be a szervezet céljait egy online előadásban.

Az első nap zárásaként a MA-HAL elnöksége hajókirándulással egybekötött

fogadáson látta vendégül a résztvevőket, így a FEAP titkársága és tagjai az este során nemcsak a hazai ízekkel, hanem Budapest esti látványosságáival is megismerkedhettek.

A közgyűlés második napján a FEAP elnöke, *Lara Barazzi Geroulanu* asszony elnökölt. A résztvevőket *Németh István* a MA-HAL elnöke és *Lengyel Péter*, az Agrárminisztérium Akvakultúra-fejlesztési Osztályának osztályvezetője köszöntötte. A FEAP közgyűlést videobejelentkezésben üdvözölte *Virginijus Sinkevicius* környezeti, tengerügyi és halászati biztos és *Gabriel Mato* EP-képviselő.

A Bizottság tengerügyi főigazgatósága részéről *Emilia Gargallo* a Bizottság akvakultúrát érintő munkájáról adott tájékoztatást. A közgyűlésen az európai ügyeket tárgyalták meg a tagok, különös tekintettel az Európai Parlament akvakultúrát érintő tevékenységére, az Európai Zöld Megállapodással kapcsolatos fontosabb teendőkre, az ETHA és a következő támogatási rendszerre (ETHAA), valamint az ukrajnai háború következtében kialakult válságos helyzetre. A közgyűlés második felében a FEAP működésére vonatkozó információk hangzottak el. A főtítkár, *Javier Ojeda* beszámolóját, a 2021-es üzleti év szakmai és pénzügyi eredményessége alapján, egyhangúan elfogadták a tagok. Végül a FEAP kitüntetéseit adták át. Idén a görög Galaxidi-farm tulajdonosa, *Nancy Panteleimonitou* kapta az elismerést, az életútja során az európai akvakultúráért végzett kiemelkedő munkájáért.

A minden tekintetben kiválóan sikerült eseményt szakmai kirándulással zárták szombaton. A vállalkozó kedvű FEAP-tagokat az Aranyponty Zrt. várta. *Lévai Ferenc*, a multifunkciós halgazdaság tulajdonosa lelkesen mutatta be a társaság tevékenységeit, a halászati műzeumot, végül pedig az ott készített izletes és egészséges magyar halételeket.

Magasra tett léc

A FEAP korábbi elnöke, *Marco Gilmozzi* a hazaúton megjegyezte, hogy a MA-HAL magasra tette a lécet a szervezésben. Nehéz lesz hasonlóan színvonalas és színes közgyűlést szervezni, és hogy még sokáig vissza fog vágyani Magyarországra. A következő plenáris ülést Athénban tartják, idén decemberben.

HALASI KOVÁCS BÉLA

Gondolatok három fontos eseményről

Az érdekképviselőti munkában nyáron sem lehet szabadságra menni, mert a különböző szervezetek sok fontos programot olyankor tartanak. Lévai Ferenc, az Aranypony Zrt. elnök-vezérigazgatója, a Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet (MA-HAL) szóvivője három eseményről adott számot, amiket május-júniusban rendeztek.

Tudatos és fenntartható vízhasználat a gyakorlatban” címmel rendezett konferenciát a Magyar Tudományos Akadémia (MTA) az MTA Nemzeti Víz tudományi Program keretében. A konferenciát május 25-én tartották, és Németh Tamás akadémikus, az MTA rendes tagja elnökölt. Őt eladás hangzott el, köztük Lévai Ferencé, aki „Természetierőforrás-gazdálkodás egy tógazdaságban” címmel szolt a hazai tógazdaságok fenntartható és tudományos vízhasználati lehetőségeiről.

A szóvivő külön kifejezte elismerését azért, hogy az MTA ezzel a témakörrel is foglalkozik, hiszen korunk egyik legégetőbb kérdése a meglévő vízkészlet tudatos használata. Sajnos ma már nem vízkár – nem a vizek kártétele – ellen védekezünk, mint az 1800-as évek elején, amikor a folyószabályozást elvégezték és az Alföldet vízmentesítették, hanem a vizek megtartásával és hasznosításával kell foglalkozni. Nyilvánvalóan óriási változás ez, hiszen a már említett 1840-1850-es években még nem volt háztartási vízhasználat, így a természetes vizekből, kutakból kivett vízmennyiség úgy pótlódott, hogy azt észre sem vették. Nem szennyezték el a vizeinket, mivel nem voltak erre alkalmas vegyszerek (kegyszerek), hiszen a lakosság természetes módon használta a hazai vízkészletet, így ivásra, állatok itatására, mezőgazdasági öntözésre.

Ez a világ elmúlt, a többfunkcionális vízhasználat felerősödött, a személyi vízhasználat is központi kérdéssé vált, és óriási mennyiségű vizet használunk fel a személyes higiéniankra, legyen ez a toalettre, tisztálkodásra, főzésre, ivásra használt víz. Vízipar jött létre, hogy az ország lakosságát jó minőségű vízzel ellássák. E mellett létrejöttek a víztározórendszerek, amelyek azt hivatottak pótolni, amit elvettünk a természettől. Az öntözőrendszerekkel pedig a vízigényes növényi kultúrákat látjuk el. Ez utóbbiban nem állunk jól, hiszen, ha megnézzük a rendszerváltás előtti és utáni vízhasználatot, akkor azt látjuk, hogy a '90-es évek előtt a legnagyobb vízhasználó a

mezőgazdaság volt. A halászati vízellátást nem is vették komoly vízhasználónak, mert a tógazdaságokban természetes úton pótlódott a víz a tavakban. A dunántúli tavakban, a völgyzárógátas tógazdaságokban természetes úton jött a víz, s inkább a meglévő vizek elvezetése okozott problémát. A vízügyi hatóság évente árapasztó ellenőrzéseket tartott azért, hogy vajon megfelelő-e a műszaki

Lévai Ferenc a MA-HAL szóvivője

állapot az esetleges árvizek ellen. Az alföldi körtöltéses tógazdaságoknál az volt a szerencse, hogy a '60-as években kiépültek a kiskörei duzzasztó mellett a Keleti-, és a Nyugati-főcsatorna, a Tisza környéki öntözőrendszerek, amelyek a halastó rendszereket is ellátja vízzel.

A vízügyi fejlesztések azonban megakadtak, és olyan víztározók létesítésére koncentráltak (Vásárhelyi-terv), amelyek egy óriási árvíz kártételét csökkentenék. Ezen a ponton azonban nem léptünk tovább, sem az öntözésfejlesztésben, sem a vízzel takarékos technológiák alkalmazásában. Lévai Ferenc az előadásában azt hangsúlyozta, hogy a halászat az egyetlen ágazata az állattenyésztésnek, a mezőgazdasági termelésnek, amelyik nem elhasználja, hanem használja a vizet. Azzal, hogy a völgyzárógáták segítségével meg-

fogjuk a vizet akkor, amikor plusz lehetőség nyílik a víz megfogására, akkor takarékoskodunk a vízzel, és itt tartjuk az országban. A víz párolgása, a környező települések altalaj vízszint megemelése, tartása azon is múlik, hogy a tógazdaságok nem engedik el a vizet. Rendkívül fontos-sággal bír a lehetőség ez, hiszen más ágazatok csak elhasználják a vizet, szemben a haltermeléssel. S az intenzív rendszerekben sem herdáljuk el a vizet, hanem csak terheljük a vizet, hiszen az intenzív rendszerek mellett olyan wetland területeket is kialakítottak, amelyekkel az öntözés is megoldható a növényi kultúrákban, mégpedig úgy, hogy a víz tápanyagot is ad a növényeknek.

A tógazdaságok a legkisebb ökológiai lábnyom mellett végzik a haltermelést, és a víz megtartását. Ennek ellenére fizetni kell a víz használatáért, pedig a tógazdaságoknak járna fizetés azért, hogy a víz megtartása mellett az ökológiai célok is megvalósulnak. Ha egy halastó társadalmi hasznát elemezzük, akkor kiderül, hogy csupán néhány százalékos az a haszon, amit a haltermelés hoz a konyhára. A haszon nagy része, 95 százaléka ökológiai szolgáltatásban jelentkezik, így a napi 1-1,5 centiméter vízpárolgásban, ami egészségesebbé teszi a mikro környezetet, a másik az altalaj vízszint megtartása, ami az utóbbi évtizedben jelentősen csökkent az országban. Kevés a leszivódó csapadék, és nem pótlódik az altalaj víz. Egy tógazdaság a legnagyobb természeti érték megőrzéssel rendelkezik. A feldúsuló táplálékbázis a létező védett állatok seregét vonzza, s az általuk okozott kártételt csak a tógazda viseli. Egy polgári társadalomban nem tisztességes, hogy a társadalom számára fontos védett állatok megtartása, védelme, az élelem biztosítása áttérhelődik arra a gazdára, aki egyedül állja ezeket a költségeket. Különösen igazságtalan ez a megoldás azért is, mert nincs a mezőgazdaságnak még egy olyan ágazata, amelyik ilyen sokat tudna tenni a fenntarthatóságért, az ökológiai egység megőrzéséért, a természeti értékek védelméért, amennyit a halászati ágazat.

A klímaváltozás miatt a halászati termelés is negatív spirálba került, mivel a dunántúli tógazdaságokban alig van víz, ami óriási problémát jelent a haltermelés szempontjából is. Egyre több tógazda van azon a véleményen, hogy sokkal egyszerűbb volna kiszárítani a halas tavakat, és bármilyen más mezőgazdasági

művelésbe fogni, hiszen az alaptámogatásokat nem kapja meg a halászat. Teljes diszkrimináció érte a halászati ágazatot, mivel a felsorolt értékek ellenére semmiféle területi vagy védettségi támogatásban nem részesül. Ennek oka, hogy az uniós támogatási rendszerben a halászat külön alaphoz, a tengerügyhöz tartozik, ahol a belvízi tógazdaságok fogalmait nem ismerik el. Minden más uniós tagországban ezt úgy oldották meg, hogy nemzeti támogatásként a halászati ágazat megkapja az ökológiai szolgáltatásáért a támogatást. A magyar érdekképviseletnek egyelőre nem sikerült a kormányzatnál elérnie, hogy a halászati ágazat is részesüljön a nemzeti forrásokból ilyen kompenzációra. A szóvivő bízik abban, hogy a jelenlegi helyzet változni fog, mert ha nem, akkor nagyon nagy kárát fogja látni az egész ország. Ebben az időjárásban, az emelkedő árak, a halászati termelés alacsony jövedelmezősége mellett le fognak csökkenni tógazdasági területek, és néhány ezer hektár helyén kukoricát, más növényt fognak természeteni (lásd Romániában), és nem lesz biológiai diverzitás azon a területen.

A konferencián elhangzottakra pozitív reakciók születtek. Az akadémikusok megértették, és egyet értettek az ágazat törekvéseivel, ez azonban kevés, mert kormányzati támogatásra van szükség. A levezető elnöknek, Németh Tamásnak egyébként a talaj és a vízgazdálkodás a szakmai területe. Az előző ülésen, ahol szintén meghívott résztvevő volt Lévai Ferenc, a volt MTA elnököt az akadémikus társak köszöntötték a 70. életévét betöltő évfordulón. Az ünnepségen Németh Tamás munkásságát méltatták, aki a talajok és a vízgazdálkodás összefüggéseit tudományos szinten is feldolgozta. A talaj vízmegtartó képessége is kiváló, éppúgy, mint a halas tavaké, így, az altalaj vízszint feltöltésével a száraz időszakok is könnyebben átvészeltethetők.

A Kárpát-medencei halászlélfőző magyar bajnokság évek óta zajlik, és mindig egy környező ország ad helyszínt a versenynek. Az idén Horvátországban, Kiskőszegen rendezték meg ezt az összejevetelt, mégpedig június 4-én. Lévai Ferenc a zsűriben képviselte az anyaországot. A verseny arról szólt, hogy minden valaha volt magyar terület képviselői mérték össze halászlélfőző tudásukat. A környezet mesés volt a Duna partján, ahol kiváló szervezéssel, ragyogó rendező gárdával olyan versenyen bíralt a zsűri, ahol a „legrosszabb” ételek is jobbak voltak, mint egyes hazai csárdákban.

S ez nem véletlen, hiszen az adott országok bajnokai álltak a bográcsok mellé.

Igazi halas fesztivál zajlott Kiskőszegen, hiszen a főzés mellett számos program is vonzotta a többszáz vendéget. Lévai Ferenc kiemelte, hogy egy ilyen rendezvényen megtapasztalhatta, hogy milyen sokat számít a nemzeti összetartozás érzése, és a magyarok halászlélfőző kultúrájának ez is része. Egy kulináris eseményen is összetartozunk, fogalmazott a szóvivő, aki ez úttal is gratulált *Forschner Rudolf* mesterszakácsnak, gasztronómusnak, aki a rendezvény ötletgazdája, szervezője is egyben. És köszönet jár *Jankovics Róbertnek* is, aki a Horvátországi Demokratikus Magyarok Közössége szervezet elnöke, és szintén oroszlanrészt vállalt a halfőzőverseny gördülékeny lebonyolításában.

Lévai Ferenc meghívást kapott a Szlovák Haltenyésztők szervezetétől, és arra kérték, hogy június 28–29-én megrendezett konferenciájukon tartson egy 10

perces video beszámolót. A szóvivő szerint fontos, hogy az a Szlovákia rendezte meg ezt a konferenciát, ahol az adottságainál fogva leginkább a pisztráng termelésben erős. Itt a jövőképe is kirajzolódott, mert a lengyel és a cseh haltermelők is elmondták, hogyan látják az országuk haltermelésének jövőjét. hasznos tapasztalatcsere zajlott arról is, hogy melyik országban hogyan kezelik és használják fel a magyar MAHOP-nak megfelelő támogatási rendszerüket. A MAHAL szeretne egy egységes fellépést az uniós programok összehangolásában, különösen azért, mert Csehország és Lengyelország mellett Magyarország a harmadik legnagyobb pontytermelő az Európai Unióban. A rendezvényen a meghívott érdekképviseletek szoros együttműködést alakítottak ki, ami a jövőben a közös fellépést is lehetővé teszi.

(HAJTUNGY)

Nagy az aszály a tógazdaságokban

A 2021. és a 2022. évi csapadékszegény időjárásnak köszönhetően soha nem látott vízhiány alakult ki a hazai tógazdaságokban, így helyenként akár 1-1,5 méter víz hiányzik a tavakból, amelynek következtében több termelő nem tudta kihelyezni tavasszal a tenyészanyagot, vagy arra kényszerült, hogy a már kihelyezett halat visszahalássza.

Az érintett gazdaságokban jelentős termelés csökkenés várható az idei évben, ami kihat a 2022. évi országos haltermelési eredményekre is. A mostanra kialakult vízhiány és a jelentős mértékű inputanyag drágulás nagyban megnehezíti az érintett halgazdaságok működését és pénzügyi stabilitását, ezért a kétségbeesett haltermelők az Agrárminisztérium segítségét kérték.

A Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet tagjainak május végi adatszolgáltatása szerint országosan összesen 6248,5 hektár halastó érintett a vízhiányban. A 42 db tóegységből összesen 33 463 983 m³ víz hiányzik a haltermelésre alkalmas üzemi vízszinthez képest, a vízhiány legjobban azokat a völgyzárógátas tógazdaságokat sújtja, ahol gravitációs úton patakokból történik a tavak feltöltése és a vízgyűjtőn nem esett elég csapadék, ezeknél a gazdaságoknál sajnos nincs lehetőség szivattyús vízutánpótlásra.

SZ. B.

Eredményes évet zártak Ráckeven

Májusra esik a különböző szervezetek beszámolási időszaka: minden érintettnek ekkor kell elszámolnia előző évi gazdasági és érdekképviseleti tevékenységével. A Ráckevei-Duna-ági Horgász Szövetség (RDHSZ) 2022. május 21-én tartotta beszámoló küldöttgyűlését a megszokott helyszínen, a ráckevei Ács Károly Művelődési Központban.

Dr. Molnár Pál elnök a megszokottól eltérő módon tett javaslatot a napi pontokra, mivel elsőként a kitüntetések átadását javasolta. Ezt azért tartotta szükségesnek, mert az egyik kitüntetettnek, Szári Zsoltnak, aki a Balatoni Halgazdálkodási Nonprofit Zrt. vezérigazgatója és a Magyar Országos Horgász Szövetség elnökségi tagja, másik programra kellett sietnie. Szári Zsolt régóta kötődik Ráckevéhez és mindig szoros maradt a kapcsolat. Az évtizedeken keresztül tartó együttműködésért jutalmazták a szövetség legmagasabb kitüntetésével, az „Arany Compó” díjjal. A megtiszteltetést köszönő beszédében a vezérigazgató arra biztatta a szövetséget, hogy folytassa a megkezdett utat, és minél több halat termeljen. A haltermelés helyi fejlesztése azért fontos, mert a horgászmozgalom jövője többek közt azon múlik, hogy milyen minőségű halat és milyen mennyiségben tudnak telepíteni a természetes vizekbe, márpedig csak az a horgászszervezet nincs kiszolgáltatva a piacnak, amelyik saját maga is termel.

Szintén Arany Compó díjjal tüntették ki Szikszai Bertalant, a DOVIT Kft. ügyvezetőjét több évtizedes támogatásáért, amivel a szövetség versenyzőit és a gyermektáborokat szponzorálta.

Az előző küldöttgyűlés határozatairól az elnök elmondta, hogy mindegyiket végrehajtották. Az előző küldöttgyűlés óta eltelt időszakról szóló beszámolót Molnár Pál azzal kezdte, hogy nehéz időszakon vannak túl, ami a szövetség minden tagját megviselte. A legnagyobb problémát az okozta, hogy nem tudták élőben megtartani sem az elnökség üléseit, sem a küldöttgyűléseket, és nagyon hiányzott a személyes találkozás és információcsere. Gyorsan megtanultunk elektronikusan dolgozni, de azért mind örültek neki, amikor vissza lehetett térni a korábbi gyakorlathoz, mondta az elnök.

Az előző időszakra a koronavírus nyomta rá bélyegét, az utóbbi időszakra viszont az infláció gyorsulása, amit különböző hírek öveznek. A hivatalos jelentések szerint 8,5 százalékos volt az infláció, amit a lakosság 22 százalékosként érzékel,

de a termelőknek még az utóbbinál is rosszabb tapasztalatai vannak. Nagyon sokat gyengült a forint, ami mindenkit érint. Drága az üzemanyag, tart a háború – ilyen körülmények között kell talpon maradni. Az elnök mindenkinek megköszönte, hogy ebben a nagyon nehéz időszakban is erősödött a szövetség, és tagegyesületei eredményesen dolgoztak. A szövetség vezetése előkészítette az alapszabály, és a szervezeti és működési szabályzat módosítását, az etikai és az egyeztető kódexet. A pénzügyi beszámoló és annak szöveges része is elkészült, amiről elmondható – miután átlépte az 1 milliárd forintot a

eredménye: a horgászrend ellen vétők száma 478-ról 294 főre csökkent. A versenysport bizottság kiválóan dolgozott, számos versenyt rendezett, és az eredményekkel sem kell szégyenkezniük. Az ifjúsági és oktatási bizottság szintén jól dolgozott: megszervezte a gyermeknapot, a szakköri foglalkozásokat és a horgásztáborokat. A turizmus jól működik, mióta a Rózsasziget felújították és az Ezüstparttal együtt kezelésbe vették. Az elnök itt hívta fel a figyelmet arra, hogy a tagegyesületek a jövőben aligha tudnak megélni a befolyó tagdíjból, ezért minden tagegyesületnek a turizmus és szolgáltatási lehetőségei fejlesztésére kellene törekednie. Várhatóan továbbra is a horgászturizmus fejlesztése kapja a legtöbb támogatást.

A Ráckevei-Duna-ág környezeti állapotáról szólva az elnök elmondta, hogy az valamennyire javult a Tassi-zsilip megépítésével, mert az víz betáplálásra is alkalmas a kritikus időszakban. Ugyanakkor

A ráckevei elnökség: Udvari Zsolt ügyvezető, Szári Zsolt, a BHN Zrt. vezérigazgatója, Molnár Pál elnök, Kiss László elnökségi tag, Takács András elnökségi tag és Kurtán Lajos, az FB elnöke

mérlegfőösszeget, így 128,89 százalékkal teljesült – hogy a szövetség működése stabil. Elkészült a 2022-es feladatterv, munkaterv, beszerzési terv és fejlesztési program, a tavaszi haltelepítés szintén megtörtént. A horgász tagok száma 30 726 fő, akik közül 25 332 felnőtt, 5394 gyerek.

A szövetség haltermelése kiemelkedően jó. Évek óta minden évben jelentősen túlteljesítik az előírt 185 tonnás telepítést, tavaly meghaladta a 234 tonnát a szövetség által telepített halak tömege. A teljes vertikum termelésére törekszenek, és arra, hogy minél több halat tudjanak termelni. A ráckevei pikkelyes ponty kiváló minőségű hal, a horgászok igen kedvelik. A szövetség – miután a dömsödi halastavak megvételeivel további 100 hektárral növelte a tógazdaság – már évi 260 tonna hal termelésére képes, mégpedig minden korosztályban. A halórzésnek is megvan a pozitív

egy település szennyvíztisztítása nincs rendben. Különösen nagy károkat képes okozni a Dél-pesti Szennyvíztisztító Telep, onnan rendszeresen kerül szennyezett víz a Duna-ágba.

A MOHOSZ-szal kapcsolatban az elnök azt mondta, örül neki, hogy a MOHOSZ annyira megerősödött. Öröm, hogy a horgásztábornak van társadalmi becsülete, öröm, hogy nőtt a létszáma, és öröm, hogy olyan feladatokat kell megvalósítani, amilyenekkel korábban nem foglalkozhattak. Az elnök azzal zárta mondandóját, hogy a szövetségnek erősnek kell maradnia, ami csak úgy érhető el, ha tagjai, a horgászegyesületek is erősek.

A küldöttgyűlés egyhangúlag megszavazta mind az elnököt, mind a pénzügyi, mind a felügyelőbizottsági beszámoló elfogadását.

H. GY.